

Лише нові знання та інновації, в основі яких лежать наукові здобутки та високотехнологічні рішення, визначають соціально-економічні перспективи кожної держави. Відповідно успіх України та її місце в глобальній економіці на пряму залежить від рівня розвитку вітчизняної науки і технологій. На цьому наголосив голова Державного агентства з питань науки, інновацій та інформатизації В. Семиноженко з нагоди Дня науки.

Він зазначив, що, підтримуючи науку сьогодні, ми інвестуємо в майбутнє України і формуємо національні конкурентні переваги.

Голова Держінформнауки зауважив, що досягнення і благополуччя будь-якої країни залежить від розвитку економіки та рівня конкурентності товарів і послуг, що неможливо без застосування найсучасніших технологій.

Для України це особливо критично сьогодні, в умовах підписання Угоди про зону вільної торгівлі з Європейським Союзом, коли вона має вийти на ринок світової економічної конкуренції.

При цьому в структурі української економіки все ще домінує сектор низьких технологій. За період з 2011 по 2012 р. питома вага високих технологій упала з 9,4 до 9 %, а в секторі низьких технологій навіть спостерігається незначне зростання – із 64,2 до 65,4 %. Аналогічна картина в технологічній структурі експорту: низько- та середньотехнологічний експорт становить понад 2/3, а розрив із провідними країнами за рівнем виробництва й експорту товарів високого ступеня технологічної обробки – майже 3,5 раза.

Такий дисбаланс із значним домінуванням низькотехнологічної продукції, зазначає голова Держінформнауки, впливає на загальний технологічний рівень країни і відображається на її міжнародних рейтингах. Так, у 2013 р. Україна втратила 11 позицій у Глобальному індексі конкурентоздатності, вісім позицій у Глобальному інноваційному індексі. Але слід зазначити, що рейтинги складаються з цілого ряду складових, і серед них є такі, де Україна просунулася вперед. Наприклад, «Інституції» (+ 12 позицій), «Людський капітал і дослідження» (+ 4), «Інфраструктура» (+7 позицій). Тобто організаційна складова, у тому числі залученість компаній до інновацій, конкурентність на внутрішньому ринку, регуляторне середовище мало сприяють тому, щоб інновації стали масовими. Проте все, що стосується людських ресурсів – освіченості, наявності кваліфікованих кадрів, ринку праці, патентної активності, освітньої та наукової інфраструктури – залишається на високому рівні.

«Отже, ми маємо сильні позиції, спираючись на які можемо побудувати власну модель економічного зростання, яка забезпечить нам перехід від технологічної деградації до рівноправного торгово-економічного

партнерства. Такий підхід повинен бути прийнятий насамперед на державному рівні», – вважає В. Семиноженко (***В. Семиноженко: Маємо сильні позиції, спираючись на які, можемо побудувати власну модель економічного зростання // Державне агентство з питань науки, інновацій та інформатизації України (<http://www.dkni.gov.ua>). – 2014. – 16.05).***